

2. Zarzut drugi dotyczący naruszeń prawa i oczywistego błędu w ocenie skutkujących błędnym zastosowaniem wyjątku dotyczącego ochrony opinii prawnych (art. 4 ust. 2 tiret drugie rozporządzenia nr 1049/2001), ze względu na to, że ujawnienie żądanych dokumentów nie stanowiłoby poważnego naruszenia ochrony opinii prawnych.
- Rada nie wykazała, że żądany dokument zawiera konkretne bieżące opinie prawne. Ponadto Rada nie uwzględniła właściwych przepisów i zasad prawnych ugruntowanych w prawie i w orzecznictwie, zgodnie z którymi proces legislacyjny dotyczący prawa Unii powinien być jawny oraz że należy (na wniosek złożony zgodnie z rozporządzeniem 1049/2001) ujawnić sporządzone przez służbę prawną instytucji Unii opinie prawne zawierające istotne ogólne analizy prawne dotyczące procesu legislacyjnego związanego z przyjmowaniem lub zmianą aktu ustawodawczego Unii.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszeń prawa i oczywistego błędu w ocenie skutkujących błędnym zastosowaniem wyjątku dotyczącego ochrony procesu podejmowania decyzji (art. 4 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1049/2001) i wyjątku dotyczącego ochrony opinii prawnych (art. 4 ust. 2 tiret drugie rozporządzenia nr 1049/2001), ze względu na to, że pozwana nie uznała w zaskarżonej decyzji istnienia nadrzędnego interesu publicznego i nie udzieliła na tej podstawie dostępu do żądanych dokumentów.
- Rada nie uznała istnienia nadrzędnego interesu publicznego i nie udzieliła na tej podstawie dostępu do żądanych dokumentów. W szczególności nadrzędny interes publiczny istnieje, ponieważ zmiana rozporządzenia 1367/2006 ma bardzo istotne znaczenie dla poziomu dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska naturalnego w przyszłości, a zaskarżona decyzja w szczególności i istotny sposób powoduje powstanie szkody po stronie skarżącej w ramach wykonywania jej zadań w charakterze pracownika naukowego i nauczyciela akademickiego, które to zadania leżą w interesie publicznym.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszeń prawa i oczywistego błędu w ocenie skutkujących błędnym zastosowaniem wyjątku dotyczącego ochrony stosunków międzynarodowych [art. 4 ust. 1 lit. a) tiret trzecie rozporządzenia 1049/2001].
- Rada nie spełniła rygorystycznych kryteriów zawartych w prawie, umożliwiających jej na powołanie się w sposób uzasadniony na wyjątek objęty art. 4 ust. 1 lit. a) tiret trzecie rozporządzenia 1049/2001, ponieważ przepis ten przewiduje w tym przypadku, iż ujawnienie dokumentu powinno w sposób konkretny i rzeczywisty naruszyć ochronę stosunków międzynarodowych i że ryzyko międzynarodowych i że ryzyko naruszenia chronionego interesu powinno dać się w rozsądny sposób przewidzieć, a nie być czysto hipotetyczne.
5. Zarzut piąty podniesiony tytułem ewentualnym, dotyczący naruszeń prawa i oczywistego błędu w ocenie skutkujących błędnym zastosowaniem przepisu przewidującego obowiązek udzielenia częściowego dostępu do dokumentów (art. 4 ust. 6 rozporządzenia nr 1049/2001).
- Na koniec strona skarżąca podnosi, że Rada nie zbadała kwestii częściowego dostępu do żądanych dokumentów ani nie udzieliła takiego dostępu w sposób wymagany prawem. Błędnie zastosowała ona kryterium prawne, zgodnie z którym powinna ona dokonać oceny, czy wyjątki, na które się powołano, dotyczą każdej części żądanego dokumentu.

(¹) Uwaga: żądany dokument odnosi się do procesu podejmowania decyzji dotyczącego proponowanej zmiany rozporządzenia (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz.U. 2006 L 264, s. 13).

(²) Dz.U. 2001 L 145, s. 43.

Skarga wniesiona w dniu 22 października 2021 r. – AL/Komisja Europejska i OLAF

(Sprawa T-692/21)

(2022/C 37/51)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: AL (przedstawiciel: adwokat R. Rata)

Strona pozwana: Komisja Europejska i Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności i) decyzji OLAF-u OCM (2021)22007 z dnia 22 lipca 2021 r.; ii) decyzji OLAF-u OCM (2021)22008 z dnia 22 lipca 2021 r.; iii) decyzji Komisji (sygn. Ares(2021)20233749) z dnia 22 marca 2021 r. i iv) decyzji Komisji (sygn. Ares(2021)1610971) z dnia 3 marca 2021 r.;
- zasądzenie od pozwanych zapłaty i) kwoty 1 127,66 EUR zatrzymanej w braku jakiegokolwiek indywidualnej decyzji administracyjnej PMO w odniesieniu do odzyskania; ii) kwoty 9 250,05 EUR zatrzymanej za maj, czerwiec, lipiec, sierpień i wrzesień 2021 r. oraz iii) kwoty 1 EUR ustalonej ex aequo et bono tytułem zadośćuczynienia za krzywdę doznaną przez skarżącego w wyniku bezprawnego zachowania OLAF w trakcie dochodzenia OF/2016/0928/A1, które ostatecznie doprowadziło do wydalenia skarżącego ze służby;
- obciążenie pozwanych własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez skarżącego.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy oparty na naruszeniu przez OLAF art. 90 ust. 2 i art. 90a regulaminu pracowniczego, ze względu na odrzucenie zażalenia skarżącego z dnia 23 marca 2021 r. jako niedopuszczalnego na podstawie utrwalonego orzecznictwa, zgodnie z którym sprawozdanie końcowe i zalecenia OLAF-u nie stanowią aktów wywołujących skutki prawne.
2. Zarzut drugi oparty na naruszeniu przez OLAF art. 90 ust. 2 i art. 90a omawianego regulaminu pracowniczego, ze względu na odrzucenie zażalenia skarżącego z dnia 23 kwietnia 2021 r. jako niedopuszczalnego. Skarżący twierdzi, że OLAF powinien był uznać zażalenie za dopuszczalne, ponieważ OLAF jest służbą Komisji, a zatem częścią Komisji, i powinien był zbadać zażalenie skarżącego.
3. Zarzut trzeci oparty na naruszeniu przez Komisję art. 90 ust. 2 wspomnianego regulaminu pracowniczego w zakresie, w jakim Komisja wydała dorozumianą decyzję odmowną w odniesieniu do zażalenia skarżącego na decyzję Komisji z dnia 22 marca 2021 r. (sygn. Ares(2021) 2023374) potwierdzającą decyzję Komisji z dnia 3 marca 2021 r. (sygn. Ares (2021)1610971).

Skarga wniesiona w dniu 25 października 2021 r. – NJ/Komisja

(Sprawa T-693/21)

(2022/C 37/52)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: NJ (przedstawiciel: adwokat C. Maczkovics)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, zgodnie z art. 265 TFUE, że Komisja z naruszeniem traktatów wstrzymała się od rozstrzygnięcia w przedmiocie skargi skarżącej z dnia 19 kwietnia 2018 r. informującej o pomocy państwa SA.50952(2018FC);
- nakazanie Komisji zajęcia bezzwłocznie stanowiska w przedmiocie złożonej do niej skargi zarejestrowanej pod numerem SA.50952(2018FC);